

30 jaar „De Headammers”.

In verband met het 30 jarig bestaan van ons koor, Shantykoor „De Headammers” uit Sint Nicolaasga, hebben wij ons jaarlijks nieuwjaarsconcert een andere invulling gegeven. Gewoon is dat wij het programma zelf invullen. Dit ging de laatste jaren als volgt. Eerst een blok shanty's, dan een blokje variété en als afsluiting weer een blok shanty's. Het blok variété had een thema zoals Volendam, Amsterdam, boeren rock enz. en werd dan ingevuld door eigen koorleden. Dit jubileum jaar hadden wij het idee om het tussen blok op te laten vullen door de kinderen van de koorleden. Een idee gedoemd te mislukken zou je zeggen. Niet dus. Op de avond met de uitleg van ons plan waren er meteen al een stuk of dertig kinderen (?), in de leeftijd van 15 tot 50+. Na de uitleg werd gevraagd wie dit moest regelen, nou zij zelf dus. Meteen werd geantwoord dat wij als shantykoor bestuur wel konden vertrekken en zij het verder wel zouden regelen. Vanaf september tot het concert in januari werd er bijna elke dinsdag gerepeteerd voor iets dat wij als koor niet mochten weten en ook niet wilden weten. Tot het moment van hun optreden wisten wij niet wat ons en het publiek stond te wachten. Omdat er wel eens meer toeloop kon zijn bij dit concert hadden wij besloten om ook op de zaterdag avond te zingen. Dit was geen misrekening want beide concerten, zaterdag en zondag, hadden wij de zaal van het Zalencentrum Sint Nyk vol. Via posters en de media, verspreid door de jeugd, moesten wij vernemen dat wij in het voor- en na programma zaten van ons eigen nieuwjaarsconcert. Die zaterdag avond zat het complete koor, na het eerste blok, pontificaal vooraan in de zaal in afwachting wat ging gebeuren. Onze stoutste verwachtingen werden overtroffen, wat een talenten. Zingen, swingen, humor, een prachtige powerpoint presentatie, aardrijkskunde les, menig steek onder water aan het shantykoor alles zat er in.

Menig koorlid kon zijn emoties maar ternauwernood of helemaal niet bedwingen. Dit was wat men in Fryslân noemt „in boppeslach”. Een gebeuren om niet weer te vergeten. Na afloop kregen wij en onze jeugd een welverdiende staande ovatie. Bij de evaluatie op woensdag zongen de kinderen alweer uit volle borst mee bij het bekijken van de film. Die avond kon je ook goed zien dat een groep die elkaar van te voren eigenlijk bijna niet kende door dit gebeuren als vrienden met elkaar om ging. Zo ziet je dan maar weer, zingen verbreederd en verzusterd.

Waarom dit schrijven nu? Dit is ook een manier om de jeugd en oudere jeugd bij het shanty gebeuren te betrekken. En wie weet dat dit initiatief enkelen verleid tot het zingen in een koor, shanty of elk ander koor!

Een hartelijke groet van Shantykoor „De Headammers”.